

( سهرا بی ح ) - ده قـك  
ئاوـزا نی پریاسکه کا نی خه م ...  
سهر دار جاف

ئەو دەمانەي مرق جەنجا يىيەكانى ژيانى تدا تڭ دەبەتەو و  
دراندەرى دەدات، ئىدى ھەر يەكە و بە جەرك تيدا قا دەبەت و بە  
شەواز و دید و تەوانىنى تايبەت بە خود پەنا بە دەربەينى دەبا،  
ئىدى ئەو مرق قانەي خوليا و ئىلھامەكانيان لە نەو ئەدەبدا قو  
بەتەو لە بىر و ھەرياندا پەنگ دەخواتەو و دواتر لە دووتو  
دەققەكى سەرنج اكا شەيدى خوئەرى پە تەر دەكەن و چەكەكى تايبەتى  
پە دەبەخشن ھاوكلات ھەسرەتەكانىشى ھەتەو و ئىستاتىكاي بە  
کردە تە مىلەدى سەما و مەبازەنى ئەم بوارەي پە تاو دەدات، جا  
نەمازە ئازادىيەك بەو وشە جوانانەي زەھن بەدا و لە زىندانى ئاوەزدا  
قوتارىان بەكا، فىراقەكىشى لە گە ھەمەكان بە دەستەو دەبا، كاسەي  
سەر لە جەنجا بوونى خود بە جەرك خاى دەبەتەو خوئەرى پە  
دەگات و ھەست بە ئازارەكانى دەكات، ھەموو مرق قەكان ناتوانن بە  
يەك جە دەربەينەكان بەخەنە و كەسانەك سەوادى ئەلف و بىيان نىيە  
كەچى لە گە ئەو دەا جوانكارى دەنەخشەنن ل لای كەسى خوئەوارى نا  
ئەدىب كەم درك بەو سەلىقەيە دەكر چەنكە كەم تا زەر لە شەوازى  
ئاخاوتن پەيوەست بوونەكى ھونەريانەي ئاخاوتنى درك پە دەكا، بەيە  
لای شەنبىر و خوئەوار زياتر شاعىرەكان جوانتر دەخەنە و،  
دەزانن ئىستاتىكى پە بدەن و بەرامبەر خەمبار بەكەن، ھەموو  
شاعىرەكەيش زمانى دەستەبەرى لە بوخچەي عەق گەنگە نەداو، ھەن  
پەخشان و كورە چىركەك و چىركەك و نەقەلت و ئەمان دەنوسەتەو كەچى  
لوغزەكانى ھەندە پەنھانن تەنھا دەستەبەرى پەي بە كون و  
كەلەبەرەكانى دال و مەدلولەكانى دەبات، جا نەخاسمە ئەو دەققەكى  
شەيرى بەت كە زەر سەختەرە لەو بوارانەي باسما كەردن، شەير يەكەكە  
لەو شەوازە قورس و سەختانەي ھەموو جەرە و نايەكى تدا بە پەنھانى  
تدا دەكەشە، نەمازە شاعىر لە خانەي نوخاويدا و سەردەمى  
مەدەرنەتە و پەست مەدەرنەتەدا مەلەزانەكى كارامە و سەردەركەدو  
بە، ئەو دەمانە گوزارەكانى چەندىن ديوى خوئەندەوہى دەبە بە جەرك  
دەققەك چەندىن و نەا و شەقە بە دەستەو دەدەن، ئەم شاعىرانە  
قالبەندەتى سنوورەكەيان تە پەندووە و مەغزايش تەنھا لە ھەزرى  
دەستەبەرىرەكان دەخولەتەو و كەسى ئاسايى نەك بە زەحمەت بەگرە ھەر

په‌ی به ج و گاکانی وشه و وناو هارم‌نیه‌ت و هونه‌ر و ته‌کنیک و ئیستاتیکا و ف‌رمه‌له‌ی ده‌ق و ..... تاد نابات.

شاعر چه‌ندین به‌شی زانستی قو و سه‌خت له خ ده‌گر، له‌وانه : زانستی ک‌ش و عه‌رووز ، زانستی به‌یت و سه‌روا ، زانستی نام‌یی و زمان ، زانستی واتاو مه‌به‌ست ، زانستی باش و خراپ، ئ‌مه له‌ره و له‌م ده‌قه‌ی شاعیر خاتوو شه‌ونم زه‌ندی دوو زانستی ک‌تایبان شه‌ن و که‌وی ده‌که‌ین یانی ، زانستی واتا و مه‌به‌ست و زانستی باش و خراپی ده‌قه‌که .

خانمه شاعیری دیاری شاری هه‌ول‌ر و ونبوو خاتوو شه‌ونم زه‌ندی له گه‌ه‌کی ووناکی شاری هه‌ول‌ری پایته‌خت هات‌ته‌ دونه‌یاوه و ده‌چووی ک‌ل‌ژی په‌روه‌رده‌ی زانک‌ی سه‌لاحه‌دین سا‌ی 1998 - 1999 ، له سه‌ره‌تای نه‌وه‌ته‌کانی سه‌ده‌ی ا‌بردووه‌وه به‌رهمه شاعیرییه‌کانی له گ‌قار و ئ‌ژنامه‌کانی کوردستان ب‌او ده‌کاته‌وه، خودان سه‌لیقه‌یه‌کی باشی شاعر نویسنه، ق‌ابووی ن‌و ب‌ته‌ی شاعر و ده‌قی جواننووسی ئ‌ده‌بیه ، خو‌نه‌ر گه‌ر به وردی ب‌وان‌ته‌ ده‌قه‌کانی ئ‌م خانمه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه درک به شهرمنی و ترس و د‌ه‌اوک‌ی شاعیر ده‌کات، ده‌ش‌ داک‌کیکار‌کی ئازادبوونی م‌ ب‌، ل‌ ئ‌وه که‌متر له ده‌قه شاعیرییه‌کانی به‌رچاو ده‌که‌ون واتا ئ‌یشق و ئ‌ه‌وین و ده‌سه‌لمانه‌ی دیداری ئ‌اشقان ه‌شتا جورئ‌تی پ‌ نه‌به‌خشیوه نه‌یتوانیوه خ‌ ب‌خه‌م‌ن‌، ب‌یه ز‌تر له ن‌و ده‌قه‌کانی خ‌شه‌ویستی و ئ‌اشقبوونی خ‌ک و ن‌یشتیمان و نه‌ته‌وه و تراژیدیاکانیدا ده‌خول‌ته‌وه، له هه‌ند‌ شاعیریشدا ئ‌یشقی کرد‌ته سه‌رقا‌ه‌ی کاروانی ئ‌ی وه‌ل‌ به‌و ئ‌ه‌ندازه نییه جورئ‌تی ته‌واوی پ‌ به‌خشی ب‌ت، حه‌یف که‌ شاعیر‌کی ونبوو و ب‌نگ‌می مه‌نگی بواری ئ‌ده‌بی شاره‌که‌ی خ‌ی و ن‌یشتیمانیشه، تا ئ‌ستا‌خنه‌گری خودی شاره‌که‌ی خ‌ی شر‌قه‌کاریان ب‌ ده‌قه‌کانی نه‌کردووه ئ‌ه‌گه‌ر به دیوه نیگه‌تیفه‌که‌یشی بوو ب‌ت باشت‌ره‌بوو ، ل‌ ئ‌ه‌و به‌خ‌دا چوونه‌وه‌ی ده‌کرد و ئ‌است بوونه‌وه‌ی ئ‌ ده‌بوو و به‌ره‌و تر‌پ‌ک و هه‌وراز هه‌ده‌زنا، که ب‌ خ‌ی که‌س‌کی ئ‌ه‌کادیمیست و زانستییه .

خاتوو شه‌ونم خودان ن‌به‌ره و تاقانه‌یه‌کی به‌رهمی شاعیری خ‌یه و کاتی خ‌ی ده‌زگای ئ‌اراس هه‌ر له شاری هه‌ول‌ر ب‌ی چاپ‌کردووه، ئ‌مه ه‌نده‌ی مه‌به‌ستمانه له سه‌ر ده‌ق‌کی شاعیر بنووسین ه‌نده مه‌به‌ستمان نییه له سه‌ر خودی شاعیره‌که و شاعیربوونی بدو‌ین چونکه شه‌ونم ئ‌ه‌و ق‌ابه‌ی ت‌په‌اندووه و له ئ‌ه‌لف و ب‌ی نویسن و گرته‌ به‌ری ر‌ی شاعر سه‌رده‌رکردووه و ز‌ر ده‌م‌که ده‌نوس‌ت‌جا به‌تایبه‌ت ئ‌ه‌گه‌ر ب‌خ‌ی ده‌رچووی ک‌ل‌ژی په‌روه‌رده به‌شی زمان و ئ‌ده‌بی کوردی ب‌ت و خولیا‌یه‌کیش له ه‌زریدا چه‌قه‌ستوو ب‌، ئ‌یدی سه‌رکه‌وتوانه په‌نج‌ی خست‌ته سه‌ر پ‌ته‌کانی شاعر.

( سەرابی ح ) دەقەکە سەرنجی ئۆمە ئاکەشاو پەنجە لە سەر خاڵە پەزەتیف و نەگەتیفەکان دابنەین هەموو دەقەکە لەم دوو حاڵەتە کەم نییە و وەڵا چاکترە وردی بکەینەووە ئاشنای لای خوڵنەری ئاسایی بکەینەووە، هاوکات لای ئەوانەیشی کە تازە قەڵەم دەگرە دەستەووە بزانی شیعەر هەروا سانا و گاتەجایی نۆ تەقەمەڵایەتیەکان نییە و هەریەکە بە مەیل و ئارەزووی خۆی بە پەیی خاوسی تەیی بکەو و وشە ییز بکات، لە شەن و کەوی کردنی دەقی ( سەرابی ح ) شرەقەییەکی سپەدان دەکەینە خوڵندەووی دەم عەسرەقاووەییەکی کۆک و کووبوونەووی ئەدەبیان، ئەم دەقە خۆی لە خۆیدا جال دەدات و مەبەستەکە زوو بە دەستەووە دەدات، ئەووە لای ئۆمە وایە دەشەخودی شاعیر بەدیوکی دیکە مەبەستی بوو بۆت، کاتەک بەر لە ناوینیشانی قەسیدەکە سەتەیهک هەڵوێستەمان بۆ دێنێ ئیدی ئۆمە لەو سەنگەووە دەوانینە وردەکاری وشە و بەیتەکانی دەقەکە، ( ب ) ئەو تروسکانەیی بیابان لە وەرەدە لم دایە (شین) شاعیر بەم سەتەیه، دەقەکە لە چوارچۆوەی پڕسەیی بەدناوی ئەنفال لە قەڵب دەدات، مەقە بۆتوانەکان بوونە قوربانی ئینتیما بوونی نەتەوویی و ئینتیما بوون بۆ خاڵ، هەر ئەمەیش وای لە ئۆمە کرد سەرنجی بدەینێ چونکی ئەووە کارەساتێکە ناکرێ نوسەر و رەشەبیر و بیرمەند و شرەقەکاری کورد لای بۆ دەنگ بۆ، ئۆمە نامانەو بە سەتەیهیش لێکدانەووی خۆمان بەسەپەنین، یان وا بکەین ئیدی خوڵنەر و رەخنەگریش زیتر لەم چوارچۆوەییە بخولینەووە، دەشەخوور و نزیکیش ئەم لێکدانەووە ئاست نەبۆ، وەڵا ئەووە وردەکاری وشەکان بۆمان ساغ دەکاتەووە.

شەونمی شاعیر ئەم دەقە شیعیرییە لە چوار وێنادا خستێتە بەر دیدی خوڵنەر، ئۆمە بە جیا لە سەر هەر یەک لە وێناکان هەڵوێستەیی ورد دەکەین، سەرباری ئەووی ئۆمە دەییەین شاعیر هەمان دەقی بە شەخاوی هەڵکاری و خولانەووە بە دەراندەری خۆر بۆاوکردەتەووە کە لە پاش و لە کۆتاییدا شتێکی لە سەر دەپەین. نمایشکردنی ئەو هەڵکارییە دەق جۆرێکە لە شارەزایی و لە کارزانی بۆ ئاسکەندنی هزری خوڵنەر، وەلی ئەو سەتەیی بەرایی مەبەستەکە بۆاندەتەووە کە نەدەبا شاعیر بەو جۆرە خۆی بە دەستەووە بدات و خاڵبەندی بکات و بگەڵتەووە سەر دێ، یانیش مەبەستی بوو هەر زوو جالەدانی ناوێک بەدا، باشترە لێرهەدا هەر وێنایهک و بە ژمارە ناوی بێنین .....

یەکەم :

ئەگەر خوڵنەر بە وردبینی و عەقەڵانیت لە ناوێکی واتاداری هەر چوار وێنای ( سەرابی ح ) بۆوانێ و شرەقەیی بۆ بکات، هەست بە جۆرێک لە پاش و پەش بوونی وێنای یەکەم و ئەوانی دی دەکات، تەنانت ئەگەر ئەویش دەلالەت بن بۆ قەناغەکانی سوسیۆلۆجی مەرف

يان سا ٲ ياخو هەر مه به ست و کرده يه کی دیکه ی له پشته وه ٲ، وه ک  
گوتمان ئمه ئهم ژه قه ئهو ٲسته ی به رای ی ٲی ساغ کردو وینه ته وه و  
هه ست پاکی و جوانی نیشتمانی و نه ته وه یی به دی ده کر ٲ گر ٲدان ٲکی به  
ته وژمیش له ن ٲوان هەر چوار و ٲناکه دا هه یه، ٲیه نا کر ٲ د ٲزینه وه  
یاخود ساغبوونه وه ی بیروباوه ٲ بکه و ٲته ٲش ق ٲناغ یا و ٲناکانی دی،  
(نوسینه وه و چریان دن و سپاردن ) ده که نه ٲش د ٲزینه وه به هه مان  
زنجیره، وانا ده بوا یه نوسهر و ٲنای یه که می له ک ٲتا و ٲنا ٲه نگ  
بکردبا و نیشانی ئمه ی بدا با، هه موو خا ٲٲک له نوسینه وه ده ست  
ٲده کات ئه گهر به ژیانیشی بشوبه ٲنین ههر نوسینه وه یه که م و ٲنا  
ده ٲ، پاشان چرپه چرپ و دواندنی یه کدی و بهر له دوماهیش سپاردنی  
کاره که د ٲت، پاشان د ٲزینه وه ، د ٲزینه وه خ ٲی له خ ٲیدا ده لاله ته ٲ  
به ده سته ٲنان و به ئامانچ گه یشتن، با له و ٲنای یه که مه وه ده ست ٲ  
بکه ین که به ٲوای ئمه ده بوا و ٲنه ی چواره م ٲت ، که ده ٲٲ : ...

له مونا جاتی حوزنه وه

به دوا ی پرسیاره ٲ وه ٲمه کان که وتم

له س ٲنگه ی ئه وه ! په نجه ی شایه تمانی قرت ٲندراوی خ ٲم

د ٲزیه وه ...

سه راب ، یا تراویلکه یی جه سته ونبووی ئهو مر ٲقانه ن له  
تراژیدیایه کدا ون بوون و له بیابانه کاندای له ن ٲو ههرده لمدا  
دا ٲشراون و ئیدی شاعیر عهدا ٲ و له س ٲراغیاندا یه، له ده مودوو  
خه ماویه کانی ناخه وه به دووی ئهو پرسیارانه دا و ٲه که بوون به  
ئاسته نگ و خولیای ٲ ٲانه وه ی که سان ٲکی ز ٲر و زه وه ند، ئه وه یش  
پرسیارگه ٲکن له زه نی ههر تاک ٲکدا گینگ ٲده خوات و له هه ٲپه و  
هه ٲوه دای ساغ بوونه وه ین، مان یان نه مان، ٲهش و سپی ، ٲند و  
نه وی، ٲشنایی و تاریکی ، واتا دیدی س ٲیه م ونه و له و قا ٲبه دا  
ده خول ٲته وه، ز ٲر شتیش وای کردو وه که ته نها س ٲراغکردن له ن ٲو ئهو  
دوو باز نه یه دا، ئه وه ی به ئمه ده ٲی و لوغز و واتایه کی قورسی  
هه ٲگرتووه ل ٲکدانه وه ی وا بکه ین، قرت ٲندراوی په نجه ی شاتمانه،  
هاوکات ئهم و ٲنای یه که مه له چوارچ ٲوه ی دوو مه غزا ده خول ٲته وه که  
دوو دیون، دیوی یه که م، گه ٲان به دووی ساغبوونه وه ی ونبوه کان که له  
پرسیاره ٲوه ٲمه کان خ ٲی ده بین ٲته وه، دیوی دووهم د ٲزینه وه ی خود و  
ٲلینکردن، له یه که م چاره نووسی ئه نفالکراوه کان و له دووه میش منی  
کورد له کو ٲی ئیسلام.

ئه ٲبه ته ئهم با به ته گه ٲک قوو ٲه و هه ویر ٲکه ئاو ز ٲر ده بات په لمان  
ٲ ز ٲر لایه نی ٲله تیک ده با جگه له ئینتیمای بوونه ئاینیه که ی کورد  
که سه راپا و ٲاتانی ئیسلامی له کاتی ئهو ٲر ٲسه به دناوه دا ک ٲک بوون  
له سه ر ئیسلام نه بوونی کورد، ٲیه من داما ٲدراوم له ئیسلام،

ئال-رەدا پەردەى لە سەر لایەنە شاراوەكەى لاداوە و د-زینەوەكەى خ-ى  
اگە یا ندووە.

قەرتاندى پەنجە لای ھەر نەتەوہ و تیرە و گروپ-ك بە ج-ر-ك لە  
ج-رەكان ل-ك دەدر-تەوہ، ئیدى ئەگەر قەرتاندى لە خەوندادا ب- ھەر  
پ-نجى چ مەغزایەك دەدا، یان ناوەندەكانیان یانیش پەنجەكانى دى بە  
جیا، ئەمە لە خەوندادا، لە پراكتىكىشدا لە شو-ن و ج-گەى دى پ-و  
دەكر-، ب-نمونه، لای تیرەى ( دوگوم دانى - dugum dani ) لە غینى  
تازە و دەقەرى بابوا لە ئەند-نيسيا كەس-كیان بمر-، پەنجەى ھەموو  
كچانى خ-زانەكە دەب-نەوہ، جا خ- ئەگەر ھاتوو سەر-كى تیرەكە مرد  
ئەوا پەنجەى كەى كچانى ھەموو تیرەكە دەب-نەوہ، ئەویش دەلالەتى  
وئبوونى كەس-ك، لای ھەند- لە تیرەى كەنارە ئاویەكانى ئەفرىكا ئەو  
ژنانەى -اوہ ماسى بکەن پەنجەى خ- دەكرت-ن و دەرخواردى ماسیەكانى  
دەدەن تا ماسیەكان بزائن ئەو ژنانە چاوہ-وانیان دەكەن، ئەمۆز  
ز-ر نمونەى سەرت لە قەرتاندى پەنجەدا ھەيە، دەش- پەنجە قەرتاندى  
لای شاعیر بەرىو بوونى كورد ب- لەو ئایینە، ل-كدانەوہى شاعیر لە  
دید و ب-چوونى ئ-مە دەش- ز-ر جیاواز تر ب-ت.

دووہم :

شەونم لە تابل- یاخود ب-ین و-ئناى دووہم كات و شو-ن -ەنگ-ژ  
دەكات و لە س-راغ و عەودا-یاندايە، ئاو-تە بوون یان  
پەيوەستبوون-كى گر-دراو لە ن-وان ھەردوو شوناسدا دەخو-ق-ن-، لە  
يەكەم و-ستگەى كاتدا پە-اگەندەيى خود جا- دەدا، گەرەك-تى بەر لەو  
-ووداوانە بگر- كە دەبنە مایەى پەراگەندەبوون یا خو-قاندنى  
تراژیدیایەكئیدى لەو چوارچ-وہیەدا دەخول-تەوہ، كە بەلای ئ-مەوہ  
ل-رەدا خود بریتیيە لە خا-ك-كى دیاریكراو كەئەویش نەتەوہ و خاك و  
ئینتەما بوونیش دەگەيەن-ت، تووشاربوونى نەتەوہیش بە ئەو تراژیدیا  
حەتمیەت-كە قورتاربوونى نییە، ھ-كاریش دەگە-ن-تەوہ ب- شو-ن  
نەبوونى شو-ن-ك ئەو نەتەوہ یا خود تیايدا ئاكنجى ب-، ئەویش لە  
بەر درك نەبردن بە شو-ن-ك -وايەتى پ- بدات و نیشتمانى ب-، پەنا  
ب- بەر وەھم دەبات، سەر مانگ و شەپ-لى دەریا دەكاتە ز-د و  
نیشتمانى خود، و بانگ و سە-ای ب- دەدات. تەماشایە و-ئناى دووہم  
چى دە- : ...

ھەو-ى ز-رم دا... پ-ش -ووداو بکەوم

یاخود لە -ووداو گەورەتر بم

ھەر نەمتوانى

ئیتەر تەنايى خ-مم

لە سەر -ووى مانگ و

شەپ-لى دەریا

نوسیه وه...

کات خئی له خیدا په یوه ستبوونکی قوئی له گه ده قدا هیه، جا ئو  
تکسته سهر به هر لایه نکی ئه ده بی ب، ئه ویش پکها ته یه کی ته و او  
بونیاد نه رانه له نوان شاعیر و فهزای دهره وه به دهسته وه دها، که  
لره دا شه ونمی شاعیر ئه وهی دروست کردووه و لزانانه به ن  
ورده کاری ده قه که یدا پیاسه ده کا، له سهر بنه مای ئو په یوه ست  
بوونه ی له نوان شاعیر و بوونی ت ه ه مایه ک که له فهزای  
دهره وه یدا یه بونیاد نه راوه، دا شتنی نویسی ت کسته که و که رهسته کانی  
ناوه وهی که لایه نی فیکری و س زرداری له خ گر، پانتاییه کی به رفره ی  
لای شه ونم خان دروست کردووه و لره دا ئو هه ست و س زه کاری گه ری  
ز ری به سهره وه کردووه و ب ته مایه ی هاو ربوونی ئم ده قه ی،  
ئینتیمابوونه که ی س ز زا بووه به سهریدا و له ووی فیکریشه وه له و  
دیفاکت تا ه هلد و ووه و شو ن له بونیادی ده قدا هه نگاو  
هه ده ن. گوزاره و چه مکه کانی ده ق، ئاراسته یه کی خودی و ژانری  
په یوه ست به هه ردوو دیوی دهروونی و شنبیری درک پ ده کر، به  
واتایه کی دیکه بوونی ده لاله تی شیعری ده خواز ق ناغی توانه وه ی ب  
په نهانی و نادیاره کانی ن و خ یی هه ب، بیه به دهسته وه نه گرتن یا  
نه گه یشتن به ئامانچ له زه من یان کاتدا و پش ووداو که وتن که به  
هه ست و س ز کی ورده وه ش ب ته وه ناو ده قه که، له حه ژمه تا هه د که  
نه توان پش م ژوو بکه و، به ره و بونیاد نانی نیشتمان که ئه ویش  
ئافات کی قورستره له پ گرتن له ووداو ه کان و چنگی ناکه و ت، بیه  
ئو واته له سهر مانگ و شه پ لی دهریا بونیاد ده ن، که ئه مه ییش  
جگه له وه هم بوون و ب ه وایی هیچی دیکه به دهسته وه ناداتو له ن  
ئه ند شه کانی دا گینگ ده خوات.

( خودی جوگرافیا شوناسی مر ف و ه گهزی دیاری ده کا، هر  
جوگرافیا ییش ئاراسته و ماوه کانی کاروانچی و گهشتیاران و نیشتمان  
و مو کدار تیشی ده ستنیشان و دیاری ده کا، جوگرافیا تا ئو په ی  
سنوور ه ته ن و ژیا نمانه وه). له م وانگه وه ب ئه وهی شاعیر  
ههستی بهم لایه نه کرد ب پگه ی نیشتمانی یان بوونی شو ن له ناو  
ئم تکسته له (نوسینه وه) دهستی پ کردووه و به ره و با بوون  
هه ده زن، هه زنانش به ره و لوتکه هم پ ویستی به خ کخستنه وه و  
دهم و دوو و چرپان دن هیه هه میش له و دا به ک تا ناگات و دهریچه ی  
دیکه ی ده و، که له و نای سیم که ده بوو دووهم ب باس له چرپان دن  
ده کات و ه نگی داوه ته وه و به خمی ده زان.

س یم :

لره دا شه ونم خانی شاعیر ده ق کی مه جازی ده خاته و و له تابل یان  
و نا سیمه دا که م ک ه ته ن و قوایی و واتا و مه بهسته کان و

زیره‌کانه کاری تـدا کردوو و ده‌زانی مه‌به‌ست و مه‌رامه‌کانی به باشی  
 بـکـ، هـر له به‌راییه‌وه به نـو سـرابـکـماندا ده‌کا که مـکـ قورتار  
 بوون لـی سه‌خته، وه‌ک ئاماژه‌یشمان پـدا له قاـبدانی ئـو ده‌قه به  
 دید و تـاـمانـکی نه‌ته‌وه‌ییانه‌وه زـتر شیعره‌که ده‌خاته بن‌پرسیاری  
 شرـقه‌کاری ورد، سـراب بـ خـی له بنه‌چه‌دا وته‌یه‌کی عاره‌بییه و  
 کوردیه‌که‌ی تراویلکه‌یه به داخه‌وه کهم شاعیری کورد کوردیه‌کو به کار  
 دـنن و هـموو سـرابیان کورداندوو، شاعیرانی کـن به زـری له بری  
 فـرت و فـ و پـرده‌پـشکردن ئـم وشه‌یان به‌کارهـناوه، واتای وشه‌که‌یش  
 بـ خـی به‌و گـمه مه‌نگ و درـینه ده‌گوترـ له کاتی هاوین و له  
 گهرمادا و له دوور اـ وه‌ک ئاوـک به‌ده‌ر ده‌که‌و، ئـمه‌یش مرـقی  
 تینیوی پـ هومـددار ده‌کات و دواتر فریوی ده‌دا، شاعیرانیش له‌م  
 وانگه‌وه بـ ده‌لاله‌تی فریودان به‌کاری دـنن، شه‌ونم خان وا پرسه‌که‌ی  
 لـره‌دا ئاـزکردوو له نـو بـته‌ی خه‌ونه‌وه په‌لاماری مه‌مله‌که‌تی  
 سـراب ده‌دا، یان ئـو خه‌ونه‌یش به سـراب ده‌شوبهـنـ، خه‌ون خـی له  
 خـیدا ده‌لاله‌ته بـ ئـو هیوا و ئاوات و ئامانجان هه‌ند جار خه‌ون  
 هه‌مان سـرابه، شاعیر ئـو مه‌به‌ستانه له مه‌مله‌که‌تی خه‌ونـ کـ  
 ده‌کاته‌وه که مرـقی ئـم نه‌ته‌وه‌یه پـی ناگات، دیقه‌تـ بدن له  
 تابلـی سـیم دهـ چـ : ...

له دوا سـراغی ئیشقه‌وه

خه‌ون : سـرابستانـک بوو

هه‌کـردنی گه‌رمه‌ی بای بیابان بوو

سیمفـ نیای

ناهومـدی

به گوـچکه‌ی

نه‌وره‌سه بـ ئـقره‌کان

ده‌چرپا ند .....

(( هـمزیه‌ت هـو ده‌دا بـیرـکه پـرده‌یه‌کی هـهای فـرمی هه‌ستی بدا  
 به‌سه‌ردا ، فـرم نه‌ک مه‌به‌ست له خـ بگرـ به‌کو ئامانج ده‌ربـینی  
 بـیرکردنه‌وه بـ، هاوکات وه‌ک ژانرـکی خـی بـهـتـه‌وه))، ئـو کـپله‌ی  
 سه‌ره‌وه زـتر ـمزیه‌ت وه‌ک چارـکه‌یه‌ک به به‌ریدا کراوه، نه‌وره‌س لای  
 شاعیران خودای کـچ و ئاره‌زوو و یه‌کبوون به ده‌سته‌وه ده‌دا، لای  
 شه‌ونمخان هـمزـکه بـ کـچ هاـتـته بوون و یاری ده‌کا و ده‌فـ به سـر  
 ئـو ده‌ریایه‌ی پـی مه‌سته، باـه‌کانی هاوتای نه‌وره‌س هه‌زارانجار له  
 شه‌قه ده‌دن بـ ئاکنجی بوون له نـشتیمانـکی ئارام و هـمن، شاعیر  
 له سـراغی ئیشقـکه‌وه ده‌شـ وه‌ک نه‌وـسه‌کان بـ گه‌یشتن به مه‌یل و  
 یه‌کبوون بـ، ئیدی ئـو یه‌کگه‌یشتنه بـ زـد بـ یا ئاشق‌بوون یاخود  
 ته‌مه‌ن و سا ، لای ئـمه جوـه و بزـزیه‌کی ئه‌ویندارانه بـ خـک و

نه تهوه ، ئيدى سـ راغى له خهونـك ده گيرسـ تهوه له مهمله كه تى سهرا بديا هـ ، واتا نه تهوه بـ خاك و كيانهـ كى دهوـ ته مه داريان هـ ده خولـ تهوه ، كه خهون ده بـ ته سهرا بـ ، سهرا بيش و اتا فرتوفـ ده كار بـ ژين و اتا هيچ و نه وهى تا نهايش دهس به تهـ و له خهون و سهرا بى دهوـ ته تدا ده ژى كورده ، ئهـ هـ كار هـ تـكـكـ شانى گه رهك بووه له ژانرى چرپا نندا ئهـ مه به سته كه ده داته ده سته وه .

شاعير ده يهـ لهـ مـ تا بـلـ يهـ دا پـ مان بـ هـ يوا و هومـ ده كان له خانهى وه هم و فرت و فـ لدان ، هـ كـردنى ئهـ و ئهـ باگـ هـ بيا بان ده بـ نه تراژيديا يهـ كى سهركـ شانه وهـ بـ بهرام بهريش پـ له نا هـ مـ دى ، ئا نه وه ده چرپـ نـ ، نه وهى ئـ مه مه به سته كه مان شرـ قـه كردووه كه پرـ سه يهـ كى نه نفالى به دناوه دژ به نه ته وه يهـ كـ ، كه له چرپا نندا و اتا خه بات و كـ هـ ندان سـ يـ نه كردووه و بهردهوام بووه ، ده رنه نجامى چرپا ننديش ده بـ ته سپاردن له تا بـ لـ يـ چوارهـ م كه ده بوايه سـ يـ هم بـ باش له سپاردن به خاك سپاردنى ئهـ مانه تـكـ به كه سـكـ سپاردنى ته مهـ ن سپاردنى .....  
چوارهـ م :

له شيعرى كـ ن و كلاسيكدا پـ شتر هـ ندهى بايهـ خ به كـ شى عهرووز دراوه هـ نده چهـ مـك و ده لاله ته كان جـ بايهـ خ نه بوون ، له زه مه نى نوـ خوازى و بونىاد گه راى شاعيران بهردهوام په نا يان بـ چه مكى هـ ما ره مزه كان بردووه ، لـ ره وه شيعر له بـ جهـ ماوهر نوسينه وه گواستراوه ته وه بـ ده سته بـ رـ ، ده كـ ئاـ مـاـ ژـ هـ به وه بدهين ئهـ و پـ شـ نه جهـ خـ تـ كـ رـ نه وهى كـ شى عهرووز كه كـ نـ ترـ لـ كـ رـ اـ بوـ و نهـا گواستراوه ته وه بـ بونىادى ده لاله و پـ دا گـ ى كـ رـ دن له سهـ ر و اتا كان له گـا جـ را و جـ رهـ كـ انى نمايش كـ رـ دنه وه ، هـ ونهـ رى فـ رـ مهـ له به ده سته وه دهـ دا ، له تهـ واوى ئهـ م ده قهـ يـ دا خـ اتـ و و شهـ ونـ م ئهـ و كـ ارهـ يـ كـ رـ د و و هـا و كـ ات زماـ نـ كى شيعرى جوانى بهـ كـ ارهـ هـ نـ راوه له زماـ نى پهـ خـ شان دوور كهـ وـ تـ تهـ وه و سهـ رـ دهـ رـ كـ رـ د و وـ انـ هـ پـ انـ تـ اـ يـ يـ هـ ونهـ رى شيعرى به هـ مـ و و شـ و هـ كـ انـ يـ يـ هـ وه پـ هـ و كـ رـ د و و و له نـ و زماـ نى شيعریش پـ انـ تـ aـ يـ يـ هـ كى باشى قـ رـ خـ كـ رـ د و و .

خهون گـ رـ دـ بوـ ونه وهى ورده لمى غوبارستان بوو  
پـ رـ ترـ تى تا بـ لـ يـ كوژرانى ته سـ تـ رهـ و

سو تانى گـ و و

شه هيد بوونى

ئه شقى ده نه خشان د

منيش له گه كـ ى رانى چاوه مان دووه كان

سهـ رى كـ اسـ م

به تـ نـ كى پـ يـ تهـ كـ انى

په يفى ئهـ شـكـ

خهون له شیعری شاعیرانی کورددا ههروه شاعیرانی دی پانتاییهکی بهرقره‌ی له ئەندیشه و خولیاکانیان کردووه، خهون ونبوونی جاویدانی جا ده‌دات، لهره ئەو خهونه ته‌لیسم‌کی شکاندووه که خ‌ی له گردبوونه‌وه‌ی وه‌هم ده‌بینی که هه‌ردوو حا‌ه‌ته نه‌بوونی خ‌یان له دیفاکتو‌بووندا به ده‌سته‌وه ده‌دهن و ئەمه‌یش ه‌شبینی شاعیری له ده‌قه‌که‌دا قوو‌تر کرد‌ته‌وه، به‌وه‌نده‌یش ناوه‌ست‌ته‌وه پاشان تابل و پ‌رت‌رت‌کی کوشتنی ئەست‌ره‌مان ب‌ ده‌گ‌گ‌ته‌وه، ئەست‌ره ئەو ته‌نه بازنه‌یه پرشن‌گداره‌یه به ه‌ی ه‌ونه‌قی و بریسکه‌کانیه‌وه شه‌وانه‌ج‌ی سه‌رنجی هه‌موو تاک‌کی ئاساییه ، هه‌ر ئەم ش‌وه جوانه‌ی وای کردووه شاعیران وه‌ک ئیستاتیکای ده‌ق په‌نای ب‌ به‌رن و ده‌قه‌گکانیان به چه‌شنی ئەست‌ره ه‌نگا‌یی بداته‌وه به‌ر دیدی خو‌نه‌ر و بب‌ته سونبولی جه‌مالیه‌تی ده‌ق، که‌چی ل‌ره خاتوو شه‌ونم ئەست‌ره‌م ب‌ ده‌خنک‌ن‌ ، ئە‌گه‌ر ئەست‌ره و به‌و شر‌قه‌کاریه‌ی باس‌مان ل‌وه کرد به‌رجه‌سته بب‌ ، یان مه‌ردوم ب‌ ناسراو‌تی که‌سه‌کان به‌کاری ب‌ن‌، ئە‌وا شاعیر ل‌ره‌دا هه‌م ناخی پ‌ ته‌ماوی و خه‌می خ‌یمان ب‌ نمایش ده‌کات هه‌م جوانیه‌کی دیقه‌که‌ی به ده‌قه‌که‌ی به‌خشیوه، استه هه‌موو کوشتن و حک‌شان‌ک ق‌زی ل‌ده‌کر‌ته‌وه به‌ام ئە‌وه تا ل‌ره‌دا وه‌ک پ‌رت‌رت‌تی نمایش ده‌کات و و‌نایه‌کی جوانی شیعری به ده‌سته‌وه ده‌دات، ئە‌م حا‌ه‌ته ئە‌گه‌ر نیگارک‌ش به ف‌چه‌که‌ی ب‌مان ه‌نگ‌ژ ب‌کات ئە‌وا ده‌لاله‌ته جوانیه‌کان له‌م و‌نا شیعریه جوانتر ده‌بن، ئە‌م و‌نایه دووباره‌ی کرد‌ته‌وه له سوتاندنی گو‌دا، پ‌کرا له شه‌هیدبوونی عیشق‌ک‌دا ده‌ش ل‌ردا ه‌نگدانه‌وه‌ی ناخی دووره په‌ر‌زبوونی ب‌ت له سوتاندن و کوژران و شه‌هیدبوون، کوژران هیمایه ب‌ خیانه‌ت له جوانیه‌کانی دونیا، سوتان ئاماژه‌یه‌که ب‌ پیاو سالاری یان که‌م بایه‌خی ژن یا ه‌گه‌زی م‌ له ک‌مه ، شه‌هیدبوونیش ده‌رب‌ی مقاوه‌مه‌ت و به‌رخودان‌مان ب‌ ده‌گ‌گ‌ته‌وه، هه‌موو ئە‌و حا‌ه‌ته س‌جم‌گیه له پ‌رس‌ه‌ی ئە‌نفالدا بوونی هه‌یه، که‌چی هه‌ر ب‌خ‌یشی ئە‌سرین و فرم‌س‌ک و خه‌م‌یشتنی ب‌ته بار و چاوه‌کانی ماندووی گریانن ب‌یه له سپاردنی فرمیس‌ک نه‌ب‌ ب‌ ئە‌م ده‌قه هیچی دی ل‌ناخو‌ندر‌ته‌وه.

ل‌ردا ئە‌وه ده‌سه‌لم‌ ئە‌گه ک‌پله‌ی یان تابل‌ی یه‌که‌م دوا‌ی ئە‌م گریان‌ه بهات‌با ئە‌وا د‌زینه‌وه‌ی سه‌ره‌داوی خه‌م و ئە‌ش‌ک و گریان‌ه‌کانی ده‌د‌زیه‌وه، به‌ام ته‌ها هه‌ر و و و عه‌ودا و له س‌راغ‌دایه.

پوخته : .....

پ‌شتر ئاماژه‌یه‌که‌مان به‌وه‌دا که ئ‌مه له‌م شر‌قه‌کاریه‌دا په‌نا ب‌ دوو زانستی بونیادی شیعری ده‌به‌ین ، ئە‌وانیش زانستی مانا و ده‌لاله‌ت و زانستی چاک و خراپی، سه‌باره‌ت به‌خ‌ای دوو، ئە‌گه‌ر لایه‌نی زمان‌ی و

فـرمی دهق و هونهری دهق به وردی دیقه تی بدهینـا ده بینن خاتوو شهونم زیره کانه توانیویه تی حاـته ئەرـنیه که واتا باشی و له کارزانییه که یـخـی ده قه که دا به یان بکات، هـتگه لـره و لهـوـ ورده کارییه کی سهرپـیا نه له ئاو تدانی ده قدا به دهی بکهین وهـ روونمان کردهوه ئهـوه ناکاته ئهـوهی هـیـ است و چه پ به سهر تـکسته کهیدا بـنین، نهـخـر ده کارـ بـژین زـر زیره کانه لهم ـووهوه سهـرکه وتوو و سهـرده رکردوو.

[illegible]

له گه ټه وهی خاتوو شهونم توانیو ټی له ټووی ده لالت و هـ ما  
سهرکه وتوانه ده که کی جوانی پـ بـه خـش ، هاوکات له ټووی ناوخن و  
قو ټایي ده که که وه ته و او ته و او له هـ شـینـی ټا ټا وه : (( سهراب ،  
خون ، و ټټنه ، ناهوم ټدی ، گیرانی چاوه ماندووه کان، سوتان ،  
کوژران، شه هیدبوون، ټه شک... تاد )) گه ټـ وشـن هـ ټـنده ټـشـینـی ټـه وکی  
قـ ټـرخـرـدووه به هیچ کـلـ ټـجـ گه شـینـی لـ ټـه دی نا کر ټـ، ټـم حا ټـه ته ی  
شاعیر ټه وه م بیرد ټـ ټـه وه که نه ته وهی کورد له باشوور به رده وام له  
ټـشـینـیدا ده ژین، هرگیز نه خشی داد ټـ نازان ټـ داب ټـ ټـژ ټـت، ټـه گـر هیچ  
تراژیدیا و کاره سات و ټافاتی ده سکردی مر ټـ یی نه بین ټـ که ده بنه  
مایه ټـشـینـیان، ټـه و او ټـ ووداوه سروشتیه کان ده که نه پاساوی  
ټـشـینـی، یا نیش نه خـ ټـشـیه کتوب ټـه کان ده بنه ټـ ویا نوی بیرکردنه وه

له ښېښې، خاتوو شتونمېش لم نه‌تووه به‌دهر نېه و له‌وانگه‌وه بېرې به لای ښېښېدا ده‌چت. س‌رین کیرکیگارډ sopen Kierkegaard بیرمندی دانیمارکی، ده‌دې : مرځ‌ک له‌سهر ډووی زه‌وی به‌دی ناکه‌ی له‌ناهوم‌دی به‌تا‌بووې‌ته‌وه، مرځ‌کیش نېه‌کانیاوی ښېښې نه‌بې به‌ج‌رک له‌ج‌ره‌کان، بوونه‌وه‌رکې مرځ‌ی نېه‌ناخی به‌تا‌بې له‌پچ‌ان و ب‌زاری و ژاوه‌ژاو و ښېښې یاخود دا‌ب‌انی پارچه‌یه‌ک یان‌هر ج‌رک له‌ج‌ره‌پچ‌اوه‌کانی ناوه‌وه‌ی، هر مرځ‌ک له‌ناخی خ‌یدا قایر‌سکې نه‌خ‌شی ده‌روونی له‌ناخیدا ه‌یه، به‌م ج‌ره‌یش ب‌ت ښېښې نه‌خ‌شیه‌کی ر‌حه. هر ه‌مان بیرمندی ده‌دې : وه‌سبون و ب‌ئارامی بنه‌مای ه‌موو خراپه‌کاریه‌که، ه‌زی ښکرده‌وه‌ی ښېښې ته‌وه‌یه که‌خودی خ‌یشت پ‌ی قایل و ښزانه‌ند بیت.

## سهردار جاف

### نه‌مانیا

- قطع الأصابع في ثقافات الشعوب - حسين سالم عبشل - اليمن.
- الزمن وبنية النص الشعري/ أسحاق الخنجري - مجلة نزوى العمانية ليوم 4 / 2 / 2019.
- التحليل الجغرافي للأدب- محمد جهاد أسماعيل\_ نظرية جديدة في قراء' النصوص الأدبية \_ جغرافيا \_ جريدة البناء العدد 1686 في 12 / 7 / 2019 .
- بحث مفصل عن طائر النورس / ميرفت عبدالمنعم - 2018 .
- الرمزية والدلالة عند مالك القلاق في قصة ( تماثيل ) \_ جعفر حسن \_ جريدة الشرق العدد 885 في 7 / 5 / 2014 ,
- الرمزية للشعر المعاصر / فالج الحجية - جريدة الزمان العدد 8803 في 17 / 9 / 2014 .
- الأمل على الجانب الآخر من اليأس نزيف الحلم في الشعر العربي الحميدي أمين دراويشة / جلايدة الحدث 22 / 4 / 2019 .